

Out of Africa, digitale flessenpost – DEEL 9

‘Ex Africa semper aliquid novi’ (Plinius de Oudere)

Zuid Afrika 18-21/02/2015

Het eten gisteravond was weer bizar, de gebakken steenvis was erg lekker, de groenten nog al dente, zelfs ietwat crispy chips. Dan heb ik hen toch maar een dessert vergund: eigen maak kaastaart met bessencoulis. Prima stukje kaastaart, geen coulis?

"No Berries Sir"

Tsjonge wat een sukkels in dit ‘top’ restaurant.

Nu ja, het geweldige buffet was nog veel erger, want mijn medereizigers kwamen hier ook in arren moede à la carte dineren. En het zat hier deze keer omzeggens helemaal vol met twee Duitse groepen bejaarden.

Vanochtend eindelijk eens goed uitgeslapen - 21 tot 06:30 uur! - waarna inpakken voor

Zambia, betalen en ontbijt. Daarvoor vragen ze 135 Pula, iets van 12€!

Maar dat zit in mijn pakket B&B.

Naar de overkant voor beter WiFi.

Onderweg enkele heel jonge

Afrikaanse Acacia's gefotografeerd.

Meer doornen dan blad, de kroon van de verlosser.

De klik bejaarde Canadese dames in

safari outfit van gisteren op de boot

volgt een vergelijkbaar traject als

het onze! Zij het in de grote Toyota's

met enorme ramen die ook als deur

open kunnen. Ze zitten er met

hooguit 6 in waar tien plaatsen

voorzien naast de chauffeur. De

tweede begeleider draagt

opstaptrapjes af en aan en zeult met

de bagage. Een heel andere manier

van reizen dan in de bekrompen

vintage Landrover Defender waar wij in vervoerd worden.

Langs een asfaltbaan naar de machtige Zambezi rivier - 2660 km vanaf het noorden van

Zambia, langs Angola naar het zuiden van Zambia. Op de grens met Zimbabwe liggen de

Victoriawatervallen waar ik dertig jaar geleden aan de andere kant heb gestaan. Langs het

het Karibameer met een stuwdam met elektriciteitslevering aan Zambia en Zimbabwe naar

Mozambique met de fameuze stuwdam Cabora Bassa voor Mozambique en Zuid-Afrika

om uit te monden in de Indische Oceaan. Tegen Cabora Bassa die gebouwd werd tussen

1969 en 1979 moesten we veertig jaar geleden nog manifesteren wegens de Portugese

poging om de vrijheidsstrijders van het Frelimo in te perken. Frelimo was er tegen en wij

dus ook. En nadien waren zij vóór en wij wisten het niet meer zo goed.

Vrij snel zijn we aan de grens waar vroeger de lorries kilometers langs de weg stonden en

nu alleen nog op afgesloten parkings.

Uitklaren in Botswana is weer een belevenis. Aan de overkant van de weg zijn de heren van de veterinaire dienst zozegd enorme zakken vol schoenen aan het ontsmetten tegen mond en klauwzeer.

Die worden dan weer door jongens op de schouders naar Botswana gedragen.

De oversteek van de rivier gebeurt met bizarre pontons, die voorzien zijn van twee grote buitenboordmotoren. De stuurman zit in een soort torenhut met overzicht. Onze gids sluit met een kerel in een outfit van jeans hemd en broek een akkoord om alle grensformaliteiten en formulieren bij elkaar te zoeken.

Want dat is hier een behoorlijk druk en onoverzichtelijk zootje.

We zien hier vooral dames met enorme pakken op hun hoofd zeulen met allerlei voedsel. Nu ja, voedsel. Pakken chips, koekjes, mierzoete frisdrank. Een van hen draagt een paan met €, \$, Y tekens op. De zaken gaan goed.

We verlaten Botswana zonder veel problemen. Op naar de pont waar we door wat speciale laadmeesters tussen de vrachtwagens gedirigeerd worden. Het is hier absoluut niet duidelijk wie hier een echte functie heeft, dan wel doet alsof en geld probeert te versieren.

Aan de Zambiaanse kant van de rivier is de chaos nog veel erger.

Honderden mensen lopen door elkaar en proberen een cent in te pikken. Ons ingangvisum kopen we met

Bij het loket immigratie moet je 50 gladgestreken \$ betalen voor een transitvisum, en dus geen 80.

Medereiziger Fd is dermate nerveus dat hij per se wil voorkruipen, en wanneer de immigration-officer, een grote kordate dame, mijn paspoort overhandigt, trekt hij het uit mijn handen, want het is het zijne.

De geüniformeerde dame wijst hem krachtig terecht. Die man lijkt niet goed bij zijn hoofd. Vóór ons was een Engels koppeltje zoals wij ooit 35 jaar geleden, met rugzak, dan een Turkse businessman die alleen maar Zambiaanse Kwatsha bij zich heeft en daarmee geen visum kan kopen. Er moet gebeld worden naar de chef en god weet wie nog allemaal. Maar hij moet opzij en wachten. Wat een verhaal.

Onze gids is behoorlijk nerveus. In Botswana heeft hij een kaartje gekregen van een passeur in een lichtblauw spijkerhemd met opgestikte zakken die zijn hele papierwinkel gaan regelen voor 50 Pula, iets van 5€, wat ik een bizar klein bedrag vind.

Dan kunnen we de Pont op, een enorme bak met twee

grote buitenboordmotoren en een toren waarin de stuurman. Er zijn er een tweetal die heen en weer gaan over de Zambezi. Het grootste deel van de mensen te voet zijn vrouwen met allerlei goederen op hun hoofd en in enorme zakken. Betalen moet aan een hokje waarin een dame met bonnetjes, maar wij horen bij de Landrover. Eens van de boot worden we aangeklampt door souvenir verkopers. B is met allerlei papieren bezig voor het inklaren van de Landrover.

De Shorty

Het duurt erg lang. Gelukkig word ik door een jonge nijlpaard- en olifantbeeldjesverkoper aangesproken. Hij heet Shorty, 27 jaar en 1,60 meter, maar met een sympathieke blik. Ondanks mijn opening dat ik niets zou kopen en geen geld bij me heb, blijft hij babbelen.

Hij wil arts worden. Een heel verhaal, maar daar heeft hij het nu toch met mij net effe slecht getroffen en ik heb dan nu nog eens veel tijd.

Omdat hij na zijn middelbaar geen job kon krijgen en van kunst hield de beeldjesverkoop in. Hij heeft een vriendin en een kind!

Ik heb hem dan met enig plezier doorgezaagd over de nood aan passie om arts te worden, en keihard werken. In ZA kan hij het zeker via internet cursussen met centraal examen.

Anders wel in London, en ook internetexamens en heel goedkoop, en de stages zeker mogelijk in een groot ziekenhuis in Zambia als hij tenminste hard werkt, zorgzaam, empathisch en goed is.

Daar heeft Shorty eerlijk gezegd nog niet aan gedacht. En dat ik ook eerst in de koolmijn, munitie- en asbestfabrieken gewerkt had en zelfs tram en buschauffeur en als journalist mijn studies betaald had.

Ik doe het vooral omdat mijn medereizigers zover mogelijk van de Landrover en mij proberen te staan om zoals Fd het graag zegt 'die vliegen van zich af te houden'.

Maar door mijn gesprek met Shorty, is hij het precies die Fds 'vliegen' van mij afhoudt. Want we worden een paar keer door die zogenaamde wachters - ze dragen een badgelint van een of ander congres of hotel alsof ze officials zijn rond hun nek - onderbroken, maar dan kijkt hij naar hen of zegt iets en blijkt ik tot zijn monopolie te behoren.

Enfin, de Shorty is murw tegen de tijd dat Bennie terugkomt.

Hij zou zijn leven beteren. De simpele waagt

nog een poging over Nelson Mandela zo'n goeie mens wat ik helemaal ondersteun met Vlaamse en Nederlands steun aan Kaunda, Samora Machel, Nujoma en Mugabe. Ik zet ook nog eens goed aan met onze intensieve ondersteuning van de strijd tegen de apartheid van het ANC, PAC, Steve Biko, Walter Sizulu en Madiba. Enfin het begint de Shorty helemaal te duizelen.

Dan nog effe het register van dertig jaar geleden Zambia ellende en Zimbabwe prima, en nu omgekeerd.

Hij antwoordt dat hij het begrepen heeft Als hij het echt wil, gaat hij het kunnen. Hij zal zelf zijn leven en toekomst in handen nemen. Dan komt het allemaal goed.

Ik zeg hem nog voor dat Madiba dat ook altijd aan alle mensen voorhield, blank en zwart. En destijds de eerste Zambiaanse president Kenneth Kaunda ook. En dat ik hoop dat als hij binnen dertig jaar als goede, wijze en geliefde dokter in zijn ziekenhuis aan zijn bureel zit, nog eens aan mij zal denken, toen aan de pont van de Zambezi! Zijn ogen glinsterden.

Wanneer B eindelijk opdaagt en zijn kompanen bewakersgeld eisen en niet tevreden zijn met Botswana Pula maar U\$ of € eisen, komt de Shorty tussen. Ik heb hem de rituele handdruk gegeven van de zwarten in de Rotterdamse achterbuurten. Hij gaat me ei zo na nog omhelzen. Brothers in arms!

Fixers

Dan de Landrover in en naar het grenshekken waar de betonijzers voor een betonnen afscheiding tussen binnen en buiten in de straat omhoog steken, gelukkig omgeplooid. Ze wachten maar met het beton want in maart van dit jaar zou begonnen worden aan een aangepaste brug over de Zambezi.

Het belendende dorp is al afgebroken en verhuisd. De heel vele vrouwen die met grote zakken heen en weer zeulen met droge voeding en huishoudelijke producten zouden dat in Botswana halen wegens maar 5 km te gaan, niet veel goedkoper, maar in Zambia is de aanvoer veel te ver en onzeker voor hen.

De spijkerhemd fixer heeft alle documenten, stempels, handtekeningen en zegels om door te mogen, nu nog een controle door de grenspolitie en de grote gate gaat voor ons open. We moeten 100 meter verder stoppen voor de afrekening met de fixer. Zij zijn met vier van hetzelfde fixersbedrijf. De hele zwik kost B iets van 80€ aan stempels en zegels: inklaren jeep, aanhangwagen en carbonfootprinttaks (!).

Intussen zijn twee van de louche bewakers ook bij de landrover aangekomen om hun geld op te eisen, vermits ze geen Pula willen en onze gids zegt geen U\$ of € te hebben. Vragen ze dan dat wij als inzittenden betalen. Waarop B zegt dat wij zeker geen Kwacha bijhebben.

Onze chauffeur is heel blij met de fixers, want zij weten de vijf hokjes waar je terecht moet voor alle formulieren, stempels en handtekeningen. Die veranderen ze immers graag en er is vaak niet aan uit te kunnen. Een paar jaar geleden werd dit fixersysteem verboden. Toen was de ellende compleet. Dat hebben ze dat weer toegelaten. Hij kan niet geloven de fixers iets aan ambtenaren of politie betalen, om dat allemaal te mogen doen. Ik ben zeker van wel.

Hij word blijkbaar ook wat nerveus van het feit dat ik bij alles commentaren lijk op te schrijven. Dan moet hij mijn mening over iets weten.

Road blocks.

Enfin we vertrekken eindelijk, na een uur of twee grenscircus!

De weg is erg goed. Op drie plaatsen zijn er grote herstellingswerken bezig.

Op de 60 km tot Livingstone passeren we vier roadblocks met politiecontroles.

Onderweg een tiental heel grote lorries die langs de weg in panne staan, vaak reeds dagen. Eén vrachtwagen heeft nog maar de helft van zijn wielen. De velgen liggen er naast, de banden zijn eraf. Vaak zitten de

betrokkenen onder de bussen of vrachtwagens op zoek naar schaduw. Als reflecterende waarschuwingdriehoek gebruiken ze hier takken die ze afhakken van bomen langs de weg. Hoe groter de takken, hij ernstiger het probleem. Onze chauffeur moet hier echter wel rijden met een fluo vestje zichtbaar op zijn stoel, voor het geval van panne.

De huizen - alleszins die naast de grote weg - zijn veel mooier dan in Namibië, nergens hutten, goed onderhouden. Het land is erg groen, veel mais en groentenvelden. Er wordt veel gefietst, enfin veel in vergelijking met Botswana, en de meeste fietsen zijn enorm bepakkt zoals in China en Vietnam.

De fiets is hier vooral een goederen-transportmiddel.

In de verte zien we water en de glimmende daken van de stad Livingstone.

Zambezi Sun hotel - the Royal Livingstone

Naast de toegangspoort is de 'S' van Sun eraf gevallen. De bewaker onderzoekt onze papieren waarna we naar de prestigieuze toegang worden gevoerd.

Het Zambezi Sun Hotel is de ietwat smakeloze Marokkaanse versie van een sjiek hotel, helemaal in namaak rode kasbah architectuur, tot en met de versieringen. Het tweeling hotel is het vijfsterren Royal Livingstone. Daar mogen wij ook gaan eten en drinken! In de grote hal zijn ze hier het plafond aan het vernissen en dus moeten we naar de conferentiezalen voor de receptie inschrijvingen. Ze rijden hier met elektrische golfkarretjes rond voor het vervoer van bagage en gasten.

We moeten 1000 Kwacha op creditcard garantie goedkeuren.

De WiFi lijkt redelijk en is overal ook in de kamers, maar is beperkt tot 250 Mb per dag, daarboven betalen.

De airco koud gezet, ik heb uitzicht op bomen aan de kant van de Zambezi.

24 tv kanalen, 10 sport, 4 muziek, 3 spelletjes, 1 Zambia openbare omroep, 1Aljazeera en 1 BBC World

Service!!! Dan nog 3 romantic, action en action+, waar oude Engelse, Indische en vooral Chinese films.

Maar de top van alles is ENCA!!! De uitzending van de debatten van het Zuid-Afrikaanse parlement.

Zuma & ANC

Mijn opmerking over de toekomst van ZA in mijn vorig verslag zijn duidelijk te positief na alweer een uurtje Zuid-Afrikaanse parlementaire debatten over The state of the Nation speech van ANC-president Jacob Zuma.

The speaker zetelt vandaag zonder haar Queen of Sheba hoeden, maar nu met ingenieuze extensies en vlechtwerk. Ze moet de zitting beginnen met het herzien evan het vast verslag, waarin de incidenten met name de vechtpartijen van vorige week. Een verstandig oppositielid van de Democratic Alliance stelt een vraag over het reglement. Ter gelegenheid van Zuma's speech werden de parlementsleden gefouilleerd en geïntimideerd door de persoonlijke lijfwachten van de president, waar alleen de eigen ordediensten van de kamers als wetgevende orgaan dit grondwettelijk mogen doen.

De chairperson zal het aan het vast bureau voorleggen.

Ze heeft ook een proces aan haar hoed wegens het gebruik van het ongehoord smerige woord 'cockroach' of kakkerlak om oppositieleiden te beledigen. Een blanke prof sociologie verklaart dit soort taalgebruik als gevaarlijk in een land waar steeds meer spanningen bestaan. Politici die het voorbeeld moeten geven en zeker de neutrale voorzitter van de kamer, moeten zich zeer correct, respectvol opstellen, ook tegenover mensen met een andere mening.

Volgens mij gaat het ANC die rechtstreekse uitzendingen afschaffen. De blamage voor hen is waarlijk ondraaglijk, en Zuma zit er dan als een halve gare bij te grimlachen, aan zijn hofhouding dicterend wie er nog een rekening moet gepresenteerd krijgen wegens hem onwelgevallig, en laat zijn ministers de frontlijn verdedigen. Tenzij ze dit natuurlijk als propaganda kunnen monteren voor hun gretig krijgende achterban.

Onteigeningspolitiek.

Volgt dan een speech door de vice minister van landbouw en visserij. Die kerel moet Zuma's en het ANC voorstel verdedigen voor het onteigenen van landbouwgrond van mensen of bedrijven die niet in Zuid-Afrika wonen! Zijn argument is dat het in de EU ook zo is! Volgens hem heeft het EU hooggerechtshof onlangs bevestigd dat mensen die niet in de EU wonen geen gronden of onroerend goed mogen

bezitten in de EU. Dat leutert hier maar aan en alle verzinsels worden voor waar verteld indien in hun voordeel.

Een blanke DA Honorabel Member geeft een knappe speech waarin hij de ANC regeringsmaatregelen ontmaskert als een tragische kopie van Mugabes truken destijds in Zimbabwe. Die begon ook met grond te onteigenen en te verdelen onder arme boeren waardoor op een paar jaar de productie van basisvoedsel en vlees in elkaar stortte.

Enkele zwarte MP's van de oppositie gaven Zuma de volle laag over zijn corruptie en over de stroomproblemen, bij het einde van het apartheidsregime was de stroomvoorziening beter dan vandaag!

Een blanke DA vrouw was schitterend. Zij gaf de minister van politie nu in opspraak door het geweld en martelingen van de politie en de corruptie van de politiechef de volle laag én de speaker die handelde in haar functie van parlementsvoorzitster als een handpop van de minister van politie en Zuma.

Ze zei ook dat Zuma bezig is rassenhaat aan te wakkeren, maar dat hij

zich beter aan zijn eigen problemen van 700 klachten tegen hem zou wijden én zich aan de grondwet houden!

En dan kwam de klap waardoor ik misselijk werd.

Een nog wat jongere vrouwelijke MP van het ANC hield een waanzinnige speech waarin zij het energieprogramma van de regering met de meest achterlijke argumenten Zuma's State of the Nation nabauwde: alle problemen zijn begonnen met Jan van Riebeek, zonder de blanken zou er nooit problemen zijn geweest. De privé economische initiatieven - ook de stroomproductie - moeten ten bate gaan van de zwarte mensen en dus genationaliseerd worden! Alle rijkdom is immers van het volk van Zuid Afrika. De vissersfaciliteiten van de westkaap moeten ook in de oostkaap worden opgericht want iedereen heeft recht op vissen! Ook al is daar amper vis. En worden de grootste visgronden met staatscontracten leeggeroofd door de Russen en Japanners. Intussen worden in de noordelijke Limpopo regio scholen in brand gestoken in het kader van de geweldsopstoten ivm gemeenteverkiezingen.

Op een jaar tijd is het aantal klachten tegen geweldsmisdrijven, folteringen, doodslag door de politie meer dan 300% verhoogd!

Stroomonderbrekingen

Een blanke vrouw, ANC-minister van energie,

gaat te keer tegen de DA oppositie want die zijn alleen maar voor privatisering. Terwijl het aantal Escombegebruikers pas nadat het genationaliseerd werd van 4,5 naar 11,5 miljoen werden opgetrokken. Want ook zwarten kregen daardoor elektriciteit.

Zij spreekt erg goed en ook demagogisch. Wanneer de Honourable Members aan het praten zijn, reageert ze op hen met de vraag 'Hon. Members, heeft mama jullie nooit geleerd dat je moet zwijgen als hier iemand spreekt?'

De problemen zijn volgens haar het gevolg van herstellingswerken door onverwachte defecten van alle mogelijke oorzaken. Alle capaciteit zit dik 15% boven de maximale behoefte. Toch had ze een goed voorstel ontvangen van een burger die haar de tip had gegeven om de verkoop van gekoelde dranken die niet onmiddellijk geconsumeerd werden, niet langer koud te doen! Dat zou al veel helpen.

Ik heb in mijn tijd veel meegemaakt, maar dit hier overtreft zelfs Stevaert en Vande Lanotte samen.

En Escom zou nu toch de onderhoudsschema aanhouden in tegenstelling tot vroeger.

De oppositieleden van DA worden door haar als mamma bestraffend toegesproken. Als zij dan onderbreken om te vragen of 'Mammie' eens wil antwoorden op hun vraag over een bepaalde centrale, wijst ze het af als 'Jappie' de schaduw van haar enkels. Zij is een zeer geslepen politica, dit in tegenstelling tot de meeste zwarten die onvoldoende Engels kunnen om enig ad rem niveau te halen.

Het is in zuid Afrika afgelopen als het ANC en Zuma niet inbinden.

Aan de vetpotten zullen zij volgens mij niet willen inbinden.

Het gaat hier naar ik vrees de richting van Zimbabwe uit waar de regerende zwarte nationalist door corruptie, populisme, alles gratis politiek voor hun clan en kiesvee, een ferme racistische demagogie en beleidsbeslissingen vol

rancune als antwoord op het eigen falen hebben gerealiseerd.

Met als gevolg dat het land daar nu op stervend dood is.

Dat zit er - wanneer ik dit hier allemaal hoor - dus ook aan te komen voor Zuid Afrika.

Tenzij de Westkaap en het belendende zuidoostelijke stuk tot Port Elisabeth zich afscheurt. Daar heeft het ANC nu reeds geen meerderheid meer.

Op tv is er een hotelzender die om het kwartier dezelfde loop wijdt aan hun sustainability, eco, carbon footprint, en tomaten en boontjesprojecten die zij steunen. De eco is een oude zwarte die met een kapotte schup de groenten en fruit overschotten probeert te hakselen, die dan in plastic tonnen gaan waarin wormen die de gft verwerken tot natte vloeibare mest voor de platen en droge compost voor op het veld.

Nu naar de Vicfalls hier achter de tuin.

Mosi-oo-Tunya

Het is een lange wandeling binnen de muren, waar mijn medereizigers aan de poolbar bij een biertje er achter zijn gekomen dat de Zambiaanse Kwacha maar liefst 5/1 staat versus de €. Op mijn geogole was het nog 8/1. Dat wil dus zeggen dat ik de bedragen die

ze hier vermelden mag delen door vijf. Het buffet wordt dan dik 40€, een spaghetti 11€, een Griekse sla 10€.

In de buurt van het hotel bewegen veel gezette zwarte mannen van aanzien, in driedelig pak met blinkend gekleurde dassen e.d. Ik zweet me onwezenlijk in de vochtige hitte. De arts & crafts van het hotel is ridicul en debiel van kwaliteit. Nog debieler van prijs.

Er is een zogenaamd 'A la carte' steakrestaurant, Squiers: een grote naam in zuidelijk Afrika, hier een matige tent met terras en mooie tuin, zoals heel het hotel.

Er rijdt een bediende rond met een oude mooie zwarte man in zwart pak met zwarte strik! Hij ziet er oprecht verblijd uit. Het is hier ook een conferentie faciliteit voor de betere ambtenaren, lijkt me.

Ik wandel verder door het park naar de Livingstone falls. Op het hotelterrein wonen ook veel wilde dieren: zebra's langs het zwembad, een groep met veulentje naast het pad waar ik overheen wandel, een paar hartenbeest-impala's waarvan de bok mij onderzoekend blijft volgen. Er staan ook veel kunstige beelden in steen, zelfs marmer, het ene al lelijker dan het andere, maar één springt eruit.

Een naakte goed gevulde vrouwenkont, gladgepolijst, met een hyperlordose en dan een terugkerende rug die aan de voorkant overgaat in ruwe en onbestemd gekapte blauwe hardsteen. De prominente kont als erotisch hoogtepunt in Afrika.

Hoe zou dat toch komen?

Dierenliefde

Wat verder een witte aap. Lijkt wel een albino! Dan een hele familie langstaartapen, die in de bomen rondslingeren, rond mij jagen, tot er een met haar rug naar mij op het gras blijft zitten voor de foto. Maar het lijken er twee? Een witte en een donkere staart. Als het wat rustiger wordt in de troep, trekt zij ook iets verder en dan zie ik het! Ze hield een wit aapje, een kleintje nog in haar armen,

maar dat blijft op de grond liggen voor mij?

Dood?

Neen, er zit leven in.

Het baby'tje kruipt op haar armen naar de mama.

Want haar benen en onderlijf slepen zonder bewegen achter haar aan!

Duidelijk al een hele tijd.

Aangeboren? Spina bifida met afgedekte laesie lumbosacraal?

Ongeval? Dwarslaesie?

Nou, dat was effe slikken. Ik heb het opgenomen als filmpje.

Een apenmoeder met een gebrekkelijke baby nabij de grote Mosi-oa-Tunya, de wolk die dondert!

En ik die dacht dat wilde dieren gebrekkige soortgenoten achterlieten of afmaakten.

Het mannetje in de dennenboom was dus niet zomaar veel schudspektakel aan het opleveren. Neen, hij schudde zoveel mogelijk dennenappels en noten uit de bomen, zodat de moeder en de gebrekkelijke er makkelijker aan zouden kunnen.

Aan de uitgangspoort van het hotelpark moet ik eerst tekenen voor vertrek en krijg meteen de waarschuwing voor 18 uur terug want anders omlopen wegens de poorten gesloten.

Onderweg nog een arts&crafts markt en winkel en kraampjes die mij niets zullen zeggen.

Het hekken door alwaar tekenen voor binnenkomst en eigen verantwoordelijkheid. Dat staat hier dus overal.

Het hotel is voor niks verantwoordelijk, nergens, behalve binnen de muren en daar ook niet als er wilde beesten bij betrokken zijn.

Dertig jaar later

Een nieuwe toegangscontrole, weer tekenen op naam, kamernummer, uur van aankomst. Een wat moeilijke kaart van het gebied.

Op goed geluk naar het monument voor de Noord-Rhodesiërs die hun leven gaven voor de vrede in de eerste wereldoorlog.

Aan de oostelijke kant zweeft een mooie regenboog: selfie, foto's en filmpje. Naar het westen waar de zon de opstijgende mist en regen uit de boiling pot opaal uitlicht.

Morgenvroeg zeker eens teruggaan als de zon anders in het oosten opkomt.

De trappen met hun ruwe stukjes steen in het beton lijken op die van de overkant, dertig jaar geleden.

De oude spoorwegbrug uit 1905 mag nu betreden worden voor benjisspringen. Jonge kerels proberen foto's en poncho's te verkopen en ongevraagd te gidsen.

Ik leg hen uit waarom ik hier ben en waarom ik dus geen gezeur aan mijn kop wil.

Het is raar, maar waar: dertig jaar geleden aan de andere kant, waar een veel beter zicht op de uitgestrektheid, ook meer van onderaf.

Dat doet wel iets met de last van al die jaren.

Toen nog vol plannen, wijs- en waarheden waar nog een leven aan gewerkt kon worden.

Nu zonder plannen, wijs- noch waarheden waar een verder leven vrij en verlost van kan blijven.

De originele Livingstone staat in Zimbabwe. Hier hebben ze in 2005 een soort bronsgeverfde kopie geplaatst. Een idioot beeld van collega Livingstone met een rechterhand vooruit gericht en onder zijn linkeroksel de Holy (bible).

Ik loop ook nog naar de bovenkant waar de rivier zich in de diepte stort.

Een jonge zwarte is vlakbij de ravijn aan het vissen! Verschillende zwarte bezoekers laten zich gretig fotograferen. Er is ook een van de kostuum-das-vette kerels bij, met lange spitse croco schoenen en begeleiding.

Een blanke kerel die ik aan de grensovergang

zag - grote baard, hoed, enorm arsenaal aan film en fotomateriaal - komt naar me met de vraag of ik de Landrover Defender heb gekocht of gehuurd.

Hij had er een in Durban gevonden, 25 jaar oud, die hij meenam naar de VS waar hij vandaan kwam. Hij zou hem helemaal opmaken en met grote winst verkopen. Ik zei hem dat dertig jaar geleden Toyota veel slechter was, en dat het nu precies andersom is. Dat mijn gids hem huurt maar dat ik geen voordelen kon vinden aan dit soort vintage wagen om 6000 km door woestijnen te rijden. Hij kon ermee lachen.

Het Engelse koppeltje is er ook weer.

Squiers

Terug naar het hotel, maar van pure miserie langs Squiers om iets te eten.

Een lieve jonge serveuse leidt me naar de mooie tuin als ik de koelste plaats vraag.

Ze installeert mij daar en terwijl ik zit te schrijven komen ze een voor een naderbij.

Eerst een paar op de dakranden, een in de boom achter mij, twee anderen op en om de andere tafelbankcombinatie. Plots schieten ze krijsend om een groter exemplaar heen. Een midden formaat komt op de bank aan de andere kant van mijn tafel zitten, eerst aandachtig, dan doet ze alsof ze maar wat komt liggen op de rand van de bank, dan nonchalant op de bank zitten zoals ik. Mijn blik ontwijkend maar intussen wel alles observerend. Op mijn tafel aan de andere kant.

Ik houd mijn hoed en stok al bij mij, mijn tas om mijn schouder.

En dan heb ik nog geen eten!

Ik heb echt geen zin om ook nog eens mijn avondeten te moeten delen met een bende brutale apen.

Ik stap op en vraag een tafel binnen, zonder apen. Een Griekse salade blijkt een blaadje sla waarop gefrituurde Griekse feta kaas die noch Grieks noch feta blijkt.

De spaghetti met rundreepjes en roomsaus met look was disgusting!

Ik had nochtans omstandige toelichting gegeven bij wat 'al dente' zou kunnen betekenen.

De serveuse zou het allemaal in detail aan de chef laten weten.

De pasta was dus wakke pap, het rundvlees was lekker, de ingewikkelde saus was een geut smakeloze maizena ingedikte blubber zonder look maar zeer zout, met een mini kommetje gemalen kaas die voor parmesan moest doorgaan.

Man man man, wat een afgrijselijke keuken. Met een glas water, twee Mosi pilsjes - want sparkling water was 'out of order' - en een walgelijk ijsje met namaak chocoladesaus als troost kost dit inclusief de verplichte tip van 10% 175 Kwatsha, oftewel 33€!!

Wanneer ik wil opstappen komen de overige reisgezellen aangestrompeld. Ze vinden het buffet veel te duur, met 40€! Nou voor ruim á volonté is dat een buitenkansje, toch?

B wil morgen in Livingstone na het museum naar een winkelcentrum, voor goedkoper eten! Zo duur was het volgens hem hier nog nooit geweest.

Het jaar van het schaap!

Voor de Chinezen is het jaar van het schaap begonnen, naar verluidt een slecht jaar wegens astrologisch weinig vreugdevol. Het is me uit het hart gesneden. Ik hoop maar dat het niet het jaar wordt waarop westerse schapen naar de slachtbank geleid worden om zich onder het prevelen van Bismillah en Allah Akhbar de keel te laten oversnijden.

Hopelijk wordt het het jaar van de verstandige en efficiënte reactie.

LIVINGSTONE ZAMBEZI SUN donderdag 19022015

Om 5 uur op wegens diarree na de exquise culinaire finesse van gisteren!

En dan heb ik een stommiteit begaan.

Ik leef naar het einde van deze reis toe in de veronderstelling dat onze gids na de doorstane ellende die laatste dagen toch wat betere hotels zou aandoen, zodat we tegen het vertrek vooral een leukere herinnering zouden houden

aan ons verblijf en dus ook de hele reis. Van dit Zambezi Sun - waarvan aan de toegangspoort de letter 'S' reeds zoek was, wegens van een dubbelzijdige tape gevallen waarmee ze dus al eens hersteld was - liet hij doorschemeren dat het bijna even goed was als de tweeling accommodatie The Royal Livingstone met maar liefst vijf sterren!!! Dus ben ik eens voor de volgende dagen gaan kijken op Tripadvisor. En dat was een stommitieit. Van deze Zambezi Sun hooguit drie sterren waard zijn de meeste commentaren over de infrastructuur redelijk, over het eten erg negatief. Over de Nata Elephant Sands Lodge van morgen is men zeer negatief over de

primitieve accommodatie in een soort tenthutten bij een waterpunt waar olifanten komen drinken en het eten abominabel is. Met recente foto's van gescheurde klamboe, kevers in bed, lamentabele badkamers. Daar zitten wij 2 dagen!

Zijn hotel in Gabarone, de hoofdstad, is alweer overgenomen en lijkt ook erg matig met zeer dure WiFi.

Sun City is een triest doorgangshotel en Jo'burg ligt vlakbij de luchthaven met minieme accommodatie, zeker culinair.

Nu ja, wellicht kan het nu ik dit weet alleen nog maar beter.

Ik zal maar naar de watervallen gaan kijken, want ik word hier alleen maar depri van al die shit. Op deze reis van intussen bijna zes weken heb ik twee keer fatsoenlijk gegeten! Eén keer in Frères Kaapstad. Dat was echt goed, met zelfs een fatsoenlijke wijn, en één keer in de Lord Milner in Matjiesfontein.

Al de rest was matig tot bedroevend. Vaak slecht tot abominabel. Net als die fameuze wijnen.

De grote roep over Zuid-Afrikaanse wijnen als wereldtop is alleszins in Zuidelijk Afrika een misselijke grap. Ik heb een of twee keer een treffelijke wijn gedronken, waarvan een zelfs uit een supermarkt.

Handig wel want daardoor sinds veertien dagen wijnvrij. Daartegenover staat dat het ontbijt omzeggens overal goed is. Typisch Engels met dagelijks alle soorten eivariaties met spek, worst, champignons, vaak witte bonen in tomatensaus. Het brood is steeds afgrijselijk wit fabrieksbrood dat absoluut moet getoast worden om het enige consistentie te geven.

Het ontbijt in Zambezi Sun is echt goed en uitgebreid in buffet vorm, begrepen in de prijs van ons verblijf.

Poststaking

En nog is het niet gedaan. De zoveelste ZA poststaking is op komst. In wezen gaat het erom dat er van de hele postbestelling nauwelijks nog wat nodig blijkt. Intussen is

de post zo onbetrouwbaar geworden dat vooral prive firma's nog redelijk postpakken bedelen. De zwarte directie gooit bij iedere bezuiniging steeds meer personeel buiten. Met een werkloosheid van 24% neemt ook die spanning toe.

Een Sikh zakenman heeft in een voorstad 90 appartementen gebouwd, waarvan er 19 gekraakt werden door een zwarte actiegroep. De rechtbank gaf de Indiër echter gelijk en de zwaar bewapende politie heeft de krakers er met flink wat geweld uit gehaald en opgesloten. De Sikh verklaart voor tv dat hij blij is dat na 21 jaar grondwet de rechtbank eindelijk de verdediging van het recht op eigendom steunt. Het wordt tijd volgens hem dat alles gratis voor wie niet wil werken, afgelopen is.

Afrika metafoor

Op weg naar de uitgang van het hotel een grote troep apen op de gazons, een zwarte bewaker komt naar hen en gooit wat stenen, waarop de hele troep met groot misbaar richting uitgang loopt. Een groot vrouwtje blijft voor mij uitdagend zitten. Tot ik mijn stok ophef. Dan vlucht ze weg en is de doorgang vrij.

Een buiten blijkt de bavianentroep het Livingstone park ingetrokken.

Na de apen was ik de eerste om op 19 februari 2015 het hotel te verlaten richting Vicfalls.

Ook na hen maar die worden niet geregistreerd, was ik op Thursday, February 19 th, 2015 de eerste die zijn naam in het register van de toegang tot het Victoria watervallen park heeft gezet.

Een plechtige gebeurtenis in het licht van de eeuwigheid.

Ik kom onderweg nog verschillende bavianen tegen te voet naar de spoorwegbrug langs het vernieuwde station alwaar een aloude stoomtrein. Maar daar staat een heel groot hek tussen het fotogenieke pad en het nomansland van de spoorweg.

Een kerel komt de helling opgespuurd om mij een biljet van 20.000.000.000 Zim\$ te laten zien, van waar ik ben, wat ik hier doe of ik koperen armbanden wil kopen. Hij is wat stil als ik in zijn land - hij is Ndebele - een

burgeroorlog voorzie als de oude krokodil dood is.

Er zijn meer dan 1 miljoen Zimbabweanen vluchtelingen in het buitenland, volgens hem. Maar hij had hoop op de hulporganisaties en donorlanden (kan je je dat voorstellen na 35 jaar een schatrijk land dat nog altijd wil en moet leven uit de hand van donorlanden?) want die hadden geëist dat Mugabe na deze termijn zou stoppen. Maar comrade Robert is waarlijk geniaal. Hij heeft zijn jongere echtgenote tot opvolgster benoemd, aldus onze Ndebele. Zijn huidige president kan volgens hem geen kinderen meer maken,

want volgens de vox populi in Zimbabwe heeft Mugabe zoveel erectieverbeterende injecties in zijn penis gehad en viagra pillen genomen dat de bloedvaten van zijn penis verschrompeld zijn. Ik geloof hem graag.

Met de zon aan de oostkant zijn de watervallen mooi uit een andere hoek, ook met de regenbogen in het westen.

Onderweg bedenk ik dat Mosi-oa-Tunya een passende metafoor is voor heel Afrika.

Op de Zambezi vallen vele waters spuitend in de diep stomende onderbuik van brullend Afrika. In de hitte van de zon overweldigt de donder uit de opalen mist waar alles verdwijnt in de boiling pot onder de schijngestalte van een regenboog.

Livingstone museum

B wil met ons naar het grote Livingstone museum. De stad blijkt voor de ene helft nog steeds een allegaartje van bouwsels uit de jaren voor de tweede wereldoorlog, soms charmant zoals de Capitol uit 1930. Vaak het statuut van platenkot amper overstegen. Aan de overkant wel een reeks betere gebouwen, zelfs een paar hogere blokken en een eindeloze arts&craftsmarkt. Onze gids is helemaal wild van de hoofdstad Lusaka waar volgens hem meer dan een miljoen mensen in een gloednieuwe hypermoderne glazen wolkenkrabbersstad wonen. 't Zal me benieuwen.

Het grote wereldberoemde museum geeft alvast het voorbeeld. Een plaasteren kop van Ban Ky Moon die als UN secretaris generaal eens langs is geweest, een ontmantelde sokkel met de stenen kop van Kenneth Kaunda, wat verder nog een buste van een of andere Engelse koloniaal van in de tijd van de federatie North Rhodesia-Nyassaland.

Onmiddellijk een zwerm Fdse vliegen rondom ons die van alles willen aansmeren.

Binnen kost de entree voor Zambianen 2 Kwacha en voor de anderen, wij dus 5U\$!!! Ze aanvaarden het fenomenale bedrag ook in Rand! Ik heb de indruk dat B als officiële gids voor ZA en NAM geen korting krijgt.

Mijn zaak niet. Wat ik reeds bij de aanblik buiten vreesde, wordt binnen eens te meer bewaarheid: een randdebiele presentatie van een aftandse inboedel waar sinds de opening niets of nauwelijks wat aan veranderd is.

De manier waarop dit soort landen met hun verleden omgaan, is beschamend. Gelukkig hebben de Europese koloniale nog massa's interessante voorwerpen gekocht, geroofd of meegenomen. Anders was er na die paar eeuwen niets meer over geweest van hun grootse oude culturen.

In de inkomhal hangen een vijftal suppoosten aan de toog van de balie. Er mogen geen foto's genomen worden om redenen van conservering der kunsthistorische voorwerpen!

De maquette op schaal in de hal is interessant want ze laat goed zien hoe ongelooflijk smal de canyon is waarin de vele waters der Zambezi zich onstuimig storten.

En dan de rest.

De oorsprong van de mensheid

Het antwoord op de prangende vraag waar de mensen vandaan komen! En dat is in een land als dit geen sinecure. Volgens alle

heilige boeken is het iets van de adem van god in een kleien beeldje of zo.

Maar wat dan met al die artefacten zoals vuistbijlen en schrapers die hier gevonden werden, zelfs van honderdduizenden jaren geleden.

Er zijn er voor minder onthoofd of op de brandstapel gezet.

Dus een reeks uit de oude en nieuwe steentijd, wat geleuter met tekeningen over koperproductie - nu nog de hoofdactiviteit in Zambia dat als een klauw omheen Katanga geklemd ligt.

Ze geven ergens wel toe dat er hier vroeger San bosjesmannen gewoond hebben, maar die zijn blijkbaar spontaan naar Namibië en Zuid Afrika vertrokken, toen de Lunda uit de Kasai en de Luba uit Katanga afzakten.

Dan nog wat gekleurde papieren of kartonnen figuren, wat wapens en dan plots houten en papier maché beelden van halfnaakte negers die geketend door Arabieren - racisme! - werden weggevoerd als slaven. Een hoop affiches van de tien jaar geleden gehouden conferentie over de slavendriehoek waaraan de Europeanen schuldig waren. Bij mijn weten is er geen enkele zwarte slaaf uit de regio hier naar Amerika gevoerd door Europeanen. Die van hier werden allemaal verkocht op de slavenmarkten van de islamieten die Tipo Tip voorzag van vrouwen en kinderen en ontmande jongens of kerels.

Dr. Livingstone, I presume?

Dan het Dr. Livingstone museum! Een ongelooflijke collectie foto's, kopieën, getikte onderschriften uit de jaren stillekens, een paar van zijn instrumenten, zijn kleren, de stamboom van zijn familie en zijn vrouw, een van de Moffats uit Zuid Afrika. En al hun nakomelingen tot in de jaren zestig van de vorige eeuw. Ik vermoed dat ook al de rest van toen onveranderd is gebleven. Na dik vijftig jaar onafhankelijkheid is dat hier helemaal niet abnormaal.

Nu ik een uitvergroete foto van zijn echtgenote heb gezien begrijp ik beter waarom deze arts zendeling tientallen jaren alleen met negerkaravanen door midden Afrika zwierf.

Interessanter waren de drie brievenbussen, waar een deel van zijn correspondentie achter glas uit te schuiven was. Ik schat die dingen toch uit de periode voor de tweede wereldoorlog, al kan vroeger natuurlijk ook. Hij schreef ontzettend slecht, als een echte arts. Vaak erg groot en wild, alleen in bepaald periodes kriebelde hij heelder pagina's vol.

Dan was er nog een kamer met een nagebouwd stukje hutendorp op zandvloer en de kamer 'natuur' met flora en fauna waarin een bestofte luipaard of een door de motten aangevreten leeuw met wat onnozele verbleekte natuurfoto's.

De voorlaatste kamer was gewijd aan inheemse gebruiken, arts & crafts: wat vlechtwerk, kleinere, wapens, kralen, foto's van halfnaakte vrouwen en mannen die raar dansten en zo.

Dan de funeraire gebruiken waar de Here niet mocht ontbreken. Zwart-wit foto's van de begrafenis van een of andere negerkoning in de jaren vijftig.

Maar ook nieuwere dansen. Beklijvend is de grote zwart-wit foto uit 1960 waarop een zwart meisje in minirok met suikerspin twist op de tonen van een ingebouwde grammfoon. Zij kijkt ietwat ondeugend maar ook gegeneerd in de lens: ze wil er wel erg graag bij zijn, maar heeft het gevoel dat het niet helemaal hoort. Naar de normen van haar clan of stam.

Ik heb er toch een foto van gemaakt!

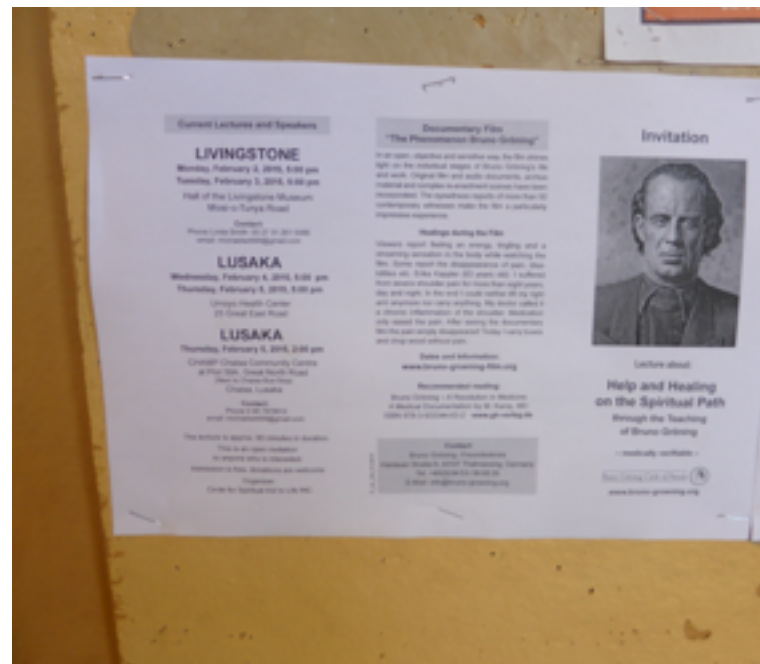
Zambiaanse republieken

Rest nog een vleugel van het als een Romaans klooster - moderne stijl - rond een binnenplaats opgetrokken museum uit de jaren 50 van de vorige eeuw. Die is gewijd aan de bevrijdingsstrijd en de politieke ontwikkelingen tot op heden, nu ja.

Eerst het racisme en de pseudo Apartheid in North Rhodesia Nyassaland. Dan Kaounda, de onderwijzer, leraar, politicus, bevrijder, president. Ook aandacht voor de rassenrellen, gedode zwarten én de in haar auto levend verbrande jonge blanke vrouw. De eerste, de tweede en de derde republiek, veel aandacht aan de staatsgreppoging van de zoon van Kaounda. Over de huidige president alleen de statiefoto.

Het toilet is redelijk proper, zonder bril, maar dat gaat beter, de sifon onder de lavabo is een afgelopen rubberen slang.

Op het officiële berichtenbord van het Livingstone museum hangt een flyer van de healings van de ooit zeer beroemde Duitse heilgenezer Bruno Gröning wies vriendenkring hier ook centen en gelovigen weet te beuren. http://www.kwakzalverij.nl/51/Bruno_Groning_en_de_Universiteit_Maastricht_

Buiten nog een oud Duits propellervliegtuig in Zambiaanse kleuren: een groene vlag met onderaan drie balken: rood voor het bloed, zwart voor de meerderheid van de bevolking en oranje voor het koper en andere grondstoffen.

Onze Landrover Defender heeft plots gewassen ruiten. Een oude zwarte man had het gedaan, ongevraagd.

Hij wil er wel geld voor. B geeft hem wat Pula uit Botswana waarmee hij niet blij is. Maar onze gids

deelt hem mee dat hij niet gevraagd had om zijn ramen te wassen!

Shopping en Parmalat.

Nog een tripje over de hoofdstraat op zoek naar Shoprite shoppingcentrum waar de reisgenoten per se drank wilden inslaan wegens te duur in het hotel, cola en rum!

Een grote winkel met veel dure drank, massa's gesuikerde frisdrank en tal van grote oproepen om Zambiaanse producten te kopen uit vaderlandsliefde.

Mineraal water is 0,30€ voor een liter, sparkling 1,5€!!!

Veel vlees, vrij duur. Noten abominabel duur. Idem voor fruit. Ik koop een schoolfruitbakje met twee appels en een banaan, een stuk blauwe kaas, Parmalat yoghurt zonder suiker en wat Parmalat melk. Ook in Namibië is Parmalat prominent aanwezig.

De meeste kaas is cheddar, vaak met toegevoegde suiker! Dan zijn er de feta vormen uit Simonshoop. Alle kaas en boter en melk blijkt uit ZA afkomstig! En is erg duur. Halve liter yoghurt low fat 2 €!

Enorme rekken niet gekoelde frisdranken, waters, bieren.

Een beperkt aanbod dure groenten en fruit. Een bakje druiven 6€.

Buiten gewacht op de innemers. Er lopen hier niet alleen aan de grens soldaten rond met kalasjnikov-geweren gewoon in de hand. Zelfs in en om de winkelcentra. Alle huizen langs de weg hebben hoge muren met de scheermesjes prikkeldraadrollen ervoor en erop.

De muren rond het hotel hebben elektrische hekkendraden bovenop.

't Zal toch niet tegen de apen zijn, vermoed ik.

De heren willen naar de grens voor de brug. Dat blijkt een echte grenspost en daar hebben ze dan weer geen zin in wegens aanschuiven om op de spoorwegbrug te komen die ook voor auto en vrachtvervoer gebruikt wordt en Benji springen.

Poolbar.

Dus maar weer naar het hotel alwaar we met een stel naakte zwarte knapen met zwarte boxershorts en daarover koeienvellen, met schild en klopstokken en met nog niet gedane kamers geconfronteerd worden. Ik ga voor de hitte dan maar schuilen aan de poolbar met een walgelijke ijskoffie en een redelijk Mosi bier. Hier heb ik goed zicht op het va-et-vient van de sjeke zwarten, de hogere ambtenaren of

kaderleden met hun gevolg. De uitsluitend blanke families met kleine kinderen die rond het zwembad hangen en veel plonzen, sommige koppeltjes die zwemmen, en een heerlijke beeld van mijn reisgenoten die zich richting golfkarretje haasten voor een bezoek aan het Royal Livingstone vijfsterrengebouw.

Daar moest je volgens B echt wel eens geweest zijn!

Ik ga nu naar mijn kamertje in de hoop dat het daar koel is, wegens hier nu buiten aan de pool 40C. Het orkestje is met de idiote Afrika las Vegas ritmes gestopt. Die komen rond 16 uur weer aan hun trekken.

Ik diner vanavond met fruit, yoghurt, noten en water.

Onze chauffeur heeft al gezegd dat hij morgen erg vroeg wil vertrekken wegens het hele grenscircus in omgekeerde volgorde door te maken. Dan twee dagen in een primitieve hutten-zaak aan een waterput. Volgens hem van dezelfde eigenaars als Chobe en dat viel daar al bij al toch nog mee. Maar hij weet dat het Afrika is en dat je daar nooit weet wat en hoe. Behalve dan wat je moet betalen, vooraf.

Zuma's antwoord

Zuma's antwoord op de parlementaire discussie over zijn State of the Nation was een geraffineerde speech, met smerige aanvallen op de DA-oppositie, Afrikaners en blanken. Hij verontschuldigde zich voor de ongrondwettelijke incidenten die nooit meer mogen gebeuren.

Op de concrete aanklachten over corruptie, dalende groei, economische problemen reageerde hij met algemeenheden. Het wordt allemaal beter. Want steeds meer mensen worden behandeld voor HIV en de moeder-kind overdracht is van 8 tot 2,6% terug gebracht!

Kritiek van blanken pareert hij met een historische uiteenzetting, historical facts! Dat alle ellende in Zuidelijk Afrika was begonnen met Jan van Riebeeck die door de Khoi-SAN met open armen werd ontvangen en nadien al hun gronden afpakte. Hij lacht ze gretig en in een zwarte taal uit door te zeggen dat ze Nelson Mandela de 27 beste jaren van zijn leven hebben opgesloten op Robben island en nu gaan ze hem claimen als een van hen. Woest applaus op de banken van het ANC.

In de nabespreking is er een zwarte oudere wijze econoom uitgenodigd die van Zuma brandhout maakt.

De SONA-speech was vooral bedoeld om de interne machtsstrijd te verhullen. Er is nlk een generatie jongere leiders, waaronder Julius Malema, bezig om elkaar af te troeven in de race naar Zuma's troon.

De mooiste was dat Zuma wel de mond vol heeft over een zwarte middenklasse die gestaag groter wordt, maar dat die volgens de econoom alleen maar uit

ambtenaren bestaat die steeds meer belastingsgelden consumeren. In plaats van een middenklasse die onderneemt, investeert en zo tewerkstelling creëert.

Die zat.

Onze gids beweert dat de meeste Zuid-Afrikanen die naar Australië geëmigreerd zijn, willen terugkomen, want een oude boom verplant je niet en zij krijgen daar ondanks belastingen betalen geen gelijke rechten als de andere Australiërs.

Man man man, wat een geleuter waar die sukkels zich achter verschuilen. Maar B heeft het het liefst over zijn eigen klasse. De OOFF, de minder geschoolden, de blanke (lagere) middenklasse.

Artsen, ingenieurs, verpleegkundigen, industrieel geschoolde stielmannen, zakenlui die investeren kunnen zonder meer aan de slag, verdienen er tot zes keer meer dan in ZA! Uiteraard dat Australië geen immigranten wil die niets bijbrengen of meebrengen, die afhankelijk worden van de sociale voorzieningen. Dat zou de EU beter ook meteen invoeren.

Maar B vertelt al naargelang het mogelijke voordeel dat hij Namibiër is en toont zijn Namibisch paspoort. Of dat hij in de Weskaap woont en toont zijn ZA paspoort.

Om 19:00 uur valt de stroom uit in het het luxueuze hotelcomplex.

De generatoren niet ver van mijn raam slaan aan, en na tien minuten gegrom is ook internet en tv weer bereikbaar.

Om 20 uur valt opnieuw de stroom uit, alsook tv en internet.

Net wanneer ik de fantastische ontwikkelingen in Zambia kan zien op hun tv zender: een fabriek voor rietsuiker, 2de grootste van Afrika met een abundance of jobs to come!

Dit heeft allemaal een zo verschrikkelijk déjà-vu-gehalte dat ik er alleen nog maar mee kan lachen. De vrouwelijke minister van economie die glimmend van belangrijkheid amper haar speech in het Engels van het blad kan lezen en daarna met de andere hoogwaardigheidsbekleders - burgemeester met zware ambtsketen over de gekostumeerde pens - glunderend geniet van de camera wanneer de CEO van Sugar- MD met een maffiasmoel bedankt voor de staatssteun.

Lampedusa of Afrika.

Ik begin steeds meer te denken dat dit voorstel van Bob Pleysier nog zo gek niet is .

WAT ALS... DE EU EEN MEGAPOLIS VOOR AFRIKAANSE MIGRANTEN BOUWDE?

New Lampedusa

19 FEBRUARI 2015 | Bob Pleysier

Nu Mare Nostrum, de Italiaanse operatie om bootvluchtelingen uit Afrika op te sporen en te redden, geschrapt is wegens te duur, verkent Bob Pleysier met enige fantasie nieuwe sporen. Mocht er in Noord-Afrika nu eens een stad komen die alle vluchtelingen perspectief biedt en mensenhandel zinloos maakt?

Wat als... de EU in Afrika een megapolis voor migranten bouwde?

Wie? Gewezen directeur van Fedasil.

Wat? Een nieuwe stad waar Afrikaanse migranten uniforme asielprocedures ondergaan, en bij een negatief antwoord een toekomst kunnen uitbouwen, misschien wordt er al over nagedacht.

Op 1 november 2014 liep de Italiaanse missie Mare Nostrum ten einde. Italië wilde/kon de kosten niet meer dragen. Europa heeft die actie vervangen door Operatie Triton, maar die is veel minder performant dan de Italiaanse. Dat er in de volgende maanden nog veel meer slachtoffers zullen vallen in de 'Russische roulette van de Middellandse Zee' (in de woorden van Arnold Karskens), is onafwendbaar.

Daarom broedt de EU op plannen om de oversteek van Afrika naar Europa definitief zinloos te maken. Europa wil een megapolis bouwen in Noord-Afrika om daar alle Afrikaanse asielzoekers en migranten op te vangen.

Dat in het grootste geheim voorbereid megaproject kent in de geschiedenis zijn gelijke niet. Het idee is een stad bouwen voor potentieel 500.000 inwoners. Dat bouwproject, dat op korte termijn duizenden jobs zou creëren, zou een joint venture worden van de EU-landen en een aantal multinationals. Een aantal internationale humanitaire organisaties heeft stilzwijgend steun toegezegd, omdat zij al langer beseffen hoe contraproductief het is om bij elk conflict vluchtelingenkampen te bouwen. Die worden in geen tijd nieuwe getto's en Afrikaanse dictaturen misbruiken ze om er ongewenste bewoners te dumpen.

Dat zo'n megapolis technisch geen utopie hoeft te zijn, hebben de Chinezen bewezen met

Kilamba Kiaxi, een gigantische stadsuitbreiding voor 500.000 inwoners bij de Angolese hoofdstad Luanda, die gebouwd is door de China International Trust and Investment Corporation.

De nieuwe megapolis zou zo de enige zuidelijke toegangspoort worden naar Europa. Een nieuw Ellis Island, een vrijstaat op Afrikaanse bodem, gezamenlijk beheerd door de EU en het Afrikaanse land waar die stad zou worden gebouwd.

Mensenhandel wordt zinloos

Alle Afrikaanse migranten die Europa willen bereiken of al illegaal bereikt hebben, zouden zonder meer naar die megapolis (terug)gestuurd worden. Daar moeten ze dan eerst asiel- en migratieprocedures doorlopen, die ter plekke uniform door alle EU-lidstaten worden georganiseerd. Mensen met een positieve beslissing zouden dan, rekening houdend met hun persoonlijke plannen, gelijkmatig over de Europese landen verdeeld worden. Mensen met een negatieve beslissing zouden in die stad hun verdere toekomst kunnen uitbouwen of met ontwikkelingsmodellen terugkeren naar hun thuisland. IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) zou daarvoor aangepaste terugkeerprogramma's kunnen ontwikkelen.

Dit beleid zou, zo denkt men, de fatale passages naar Lampedusa of Malta doen stoppen. De lucratieve mensenhandel zou in één klap zinloos worden. Het zou de migratiedruk op Europa beter kanaliseren en op termijn een groeipool worden voor de ontwikkeling van het Afrikaanse continent.

De gigantische fondsen nodig voor deze megapolis zouden komen uit EU-gelden (Frontex, Eurosur, Europees Vluchtelingenfonds), de Wereldbank, de Afrikaanse Ontwikkelingsbank, de asiel- en migratiebudgetten van de lidstaten en investeringen van privébedrijven met expansieplannen in Afrika. Ook Chinese en Amerikaanse bedrijven zouden geïnteresseerd zijn.

Klimaatneutrale stad

Waar die stad zou komen, ligt nog niet vast. Libië was de eerste keuze, omdat de meerderheid van daaruit inscheept naar Malta of Lampedusa. Maar Libië is intussen erg instabiel (DS 17 februari) .

Hoe de megapolis er zou uitzien is voorlopig voer voor urbanisten, futuristen, planologen, brainstormers en fantasten.

Voorlopig wil geen enkele Europese politicus zich publiek geassocieerd weten met dit project. Maar alle betrokkenen in de Europese denktank beklemtonen dat dit een 'positief Afrikaans project' moet worden.

De megapolis mag op geen enkele manier doen denken aan vluchtelingenkampen. Naast bijenkorven van woningen, moeten er bedrijven en scholen gebouwd, een luchthaven, een universiteit, ziekenhuizen, bedrijven, winkel- en cultuurcentra, bioscopen, musea. Sociologen en politicologen moeten een Eurafrikaans democratisch bestuursmodel ontwikkelen, architecten en ingenieurs tekenen een klimaatneutrale stad met een revolutionaire energievoorziening. Verkeersdeskundigen ontwikkelen een autovrij mobiliteitsmodel. Bio-ingenieurs werken aan hyperproductieve landbouwtechnieken om die vrijstaat te bevoorraden.

Taalkundigen breken zich het hoofd over een geschikte Babelse voertaal.

In elk geval moet het een goede plek worden om te wonen. Eurotopia zou de naam kunnen zijn, of Africalia (naar Brasilia) of – waarom niet – New Lampedusa.

En wat als die stad zo succesvol wordt dat miljoenen Afrikanen erheen willen? 'Dan bouwen we een soortgelijke groeipool 2.000 kilometer zuidelijker, en dan nog één tot we Kaapstad hebben bereikt en heel Afrika één groeipoolgebied is.'

Of dit waanzinnig plan ooit van de tekentafel komt, is niet de vraag van één miljoen, maar van vele miljarden

Ik vind het alleszins lang niet waanzinnig, gezien de shit hier.

ZAMBIA - BO Nata 20-21022015

HOTEL: NATA LODGE NATA

Vannacht erg slecht geslapen in de Zambezi Sun Kasbah, om 02 uur weer wakker Ik vermoed dat het iets met de elektriciteit te maken heeft, die blijkbaar uitvalt waarna de generatoren weer opstarten en de airco aanslaat.

Dé grap van de ochtend: aan het ontbijt blijkt dat de Kwacha niet 5/1€ maar zoals ik had gezegd 8/1€ stond!

Ik ben aan Gardiners Bach begonnen. Een hele turf.

Daarna graag nog Jan Caeyers' Beethoven digitaal te lezen.

Grote consternatie in de fruit en yoghurt afdeling van het ontbijtrestaurant waar een groot bavianmannelijke fruit komt inpikken. Tegen de tijd dat ik het kan zien waren er reeds tien personeelsleden met stokken en bezems op afgevlogen. Nu snap ik waarom er zoveel veiligheidsmensen in uniform rond de lage muurtjes van het buffet restaurant staan.

B weet dat de aapjes met die albino's velvet monkey heten, of in het Afrikaans blauwbal omdat zij in de paringstijd een blauw scrotum krijgen.

Volgens hem zijn die minder agressief maar weten ze precies wat ze willen hebben van je spullen: in de kamer halen ze de suikerzakjes aan de waterboiler tussen de koffie en theezakjes uit.

Vanochtend had hij blijkbaar nog een nieuwssamenvatting gezien. Hij merkt op dat Zuma als spreker heel erg lijkt op de dominees die eindeloos door emmeren over een of twee woorden zodat de gelovigen niet meer weten waarop hij geacht werd te antwoorden.

Onderweg worden we wel twee keer tegengehouden door politie agenten, op een vroege vrijdagochtend om 8 uur! Onze chauffeur heeft een truck voor dit soort ongewenst

oponthoud. Hij begint met hen omstandig te begroeten en te vragen hoe hij precies moet rijden. (Er is maar één weg naar de grens!) Waarna hij ze uitgebreid bedankt. Hij doet dit opdat ze zich dan belangrijk voelen, en dan eten ze uit je hand. Althans volgens hem.

Onderweg staan de stapels gebrande houtskool in plastic pakken te koop. Volgens B wordt vanuit Namibië en Botswana al hun houtskool naar ZA uitgevoerd. Ook vanuit Malawi blijktbaar. In Zambia stoken ze het zelf op. Er wordt hier heel veel groen hout gekapt en verbrand tot houtskool. Met de toename van de bevolking is dat een groeiend probleem van de fenomenale carbon-footprint.

Woest schelden aan de Zambezi ponton

Aan de Zambiaanse kant van de grens een enorme chaos. Grote vrachtwagencombinaties die voor en achteruit manoeuvreren, onmiddellijk Fds 'tuig' en 'vliegen' om de Landrover heen. B woest, ook in taalgebruik. Hij scheidt ze verrot, voor dieven. Dat ze hem beroofd

hebben de vorige keer. En spijkerhemdenman waar hij zo tevreden van leek, zou hem bestolen hebben!

Geen spijkerhemden-fixers te zien. Onder een boom zitten vette businesslui in casual outfit die illegaal geld wisselen, dikke pakken biljetten hanteren. Jonge kerels rennen af en aan. Ervoor een erg mooie jonge vrouwen die in dezelfde schaduw koelboxen met frisdrank beheren.

Aan de andere kant betonplaten hokjes waar ook allerlei wisselfaciliteiten worden beloofd, doch alles is er afgesloten.

B mag niet door, hij moet elders parkeren.

Wij dan te voet door Fds zwermen naar de emigratie, de achterkant van het hok van de vorige keer. B moet terug wegens in razernij zijn papieren vergeten. Hij raast maar door

dat als hij die kerel terugziet hij hem dood zal rijden, ook in achteruit. Hij rijdt hem plat! Hij loopt zelfs rood aan. Hij voelt zich duidelijk genaaid door een sluwe zwarte, en daar kan hij blijkbaar niet zo best tegen.

De emigratie is een grap, stempel en eruit. Wij dan maar weet wezenloos lang de groenzwart gestreepte soldaten met kalasjnikov-geweren naar Zambia bij de Landrover. Aldaar is de zwerm aan de overkant op een boomstam gaan zitten nadat ze op verzoek van B door een politieagent daartoe gemaand werden.

Er zijn weer een paar zakenvrouwen maar die dragen vooral vederlichte buisvormige zakken vol chips en van die zogenaamde pringelsnacks.

Onze chauffeur is zo opgedraaid dat hij wat verder een soort fabrieksterrein oprijdt om te keren. Edoch dat blijkt een installatie voor controle van containers die er ooit voorbijkomen op mensen in de lading, met ioniserende stralen! Er rijden echter geen containers rond op deze wegen. Die worden hier in de havens altijd overgeladen om dood gewicht van de wegen te houden.

Hij mag dus niet door en dus achteruit met zijn aanhangertje terug. Van opgewonden frustratie moet hij drie keer hernemen. Er komt zelfs een gewapende Zambiaanse soldaat aan te pas om hem tot spoed te manen.

Eens we binnen het hek de grens over mogen na nog wat papiergehoop tussen douane en politie wordt het aanschuiven bij de ponton tussen erg lange vrachtwagencombinaties. B kruipt gelukkig voor want wordt als opvulsel gebruikt voor twee lorries. De tweede mogen we erop.

De Shorty komt nog bedelen met nog meer beeldjes en liefst mijn resterende Kwacha, edoch ik heb er geen vastgehouden noch gewisseld en dus ook niets over. Voor hem.

Het wordt niets met de toekomstplannen van gewezen onze dokter in spe.

Onze gids start nog een felle scheldpartij tegen Fds vliegend ongedierte vooral tegen een spijkerhemdenman die wellicht niet goed gebriefd was door de collega's.

Dan komt er een beter geklede zwarte aan die zegt van de controle te zijn. Waarop hij helemaal uit zijn dak gaat, wan een geüniformeerde zwarte had net zijn overzetbonnen gecontroleerd: "Wat controleer jij? Niets! Jij bent een dief en een afzetter!" Waarop de andere wat inbindt en hem tot kalmte maant. Maar toch wijselijk weggaat en bij het ander tuig van Fd gaat staan.

Op de ponton zie ik hoe de verkopers van de houten beeldjes in open hutten langs het water bevoorrad worden.

Achter ons een enorme splinternieuwe witte Mercedes truck met lorrie vol cobaltcontainers van Kolwezi in Katanga op weg naar de Kaap. De nog erg jonge chauffeur rijdt alleen. Hij is een Kaapse kleurling, verdient 1700U\$ per maand maar moet daarvan ook alle smeergeld betalen in de beroemde Democratische Republiek Congo. Daar werkt de politie nu samen met de dieven die 100U\$ per dag eisen of ze slaan zijn ruiten in en molesteren de chauffeur.

Hij is erg tevreden van zijn truck die 2 maand oud is en waar hij reeds 5000 km mee gereden heeft. Er dwaalt een blank koppel met rolkoffers rond die ook op de ponton moeten. Ze moeten met hun koffers helemaal te voet van de ene grenspost naar de andere kant, een kilometer of vijf in de hitte. Zij is wel heel erg luchtig gekleed naar Afrikaanse normen. Volgens L zijn het Zuid-Amerikanen want ze hadden aan hem gevraagd hoeveel de overtocht kostte in dollars, niet in euro.

Eens in Botswana is alles weer rustig. Het inscannen van onze paspoorten verloopt alweer even vlekkeloos als volkomen nutteloos. Pakken papieren voor B die nooit door iemand kunnen gecontroleerd worden.

Dan nog eens de Landrover uit die reeds door het mond en klauwzeerbad is geploegd, om met onze schoenen in een uitgedroogde bak op een kurkdroge ontsmettingsmat te gaan staan.

Dat was het dan: 2 uur circusopvoering om uit Zambia Botswana binnen te komen, gutgutgut. Aan een razende vaart over een redelijke asfaltweg naar Nata. Onderweg L gallisch wegens nood aan nicotine, B aan koffie en geen parkeerplaatsen, alleen metershoog ongemaaid olifantengras vol slangen. Nog één grensovergang van de hoofdstad Gabarone naar ZA. Nog zes dagen.

Botswana - Nata

Onderweg reusachtige boerderijen met verpieterde mais en kafferkoren. Volgens B 6000 Ha en groter per stuk. Ook een reeks betonnen silo's naast een dorp. In ZA is een groot deel van de maisoogst verloren door de droogte.

In het baandorp een zeil waarop geschilderd 'Barbershop - all styles & tattoos'. Gisteren in Livingstone een grote apotheek met speciale afdeling: medical piercing en medical tattoos.

Er is hier nog wel wat te beuren in de medische en paramedische sector.

Na het passeren van een krottig baandorp, Nata, met langs de weg de verkoop van huis-, tuin- en keukenspullen, een eind door een grassavanne tot bij de fameuze Nata Lodge. Het zou behoren tot dezelfde groep als die van Chobe waar we in het nieuwe gedeelte huisden en de grote water game drive op de Chobe deden.

Hier is het een stuk primitiever en een heel veel heter: 42C!

Er is wel airco, kluis, binnenbad en buitendouche, heel grote kamer, het dubbele zowat van Nunda, zelfde genre en op poten gebouwd tegen de beesten: luxe lodges! Maar geen koelkast.

Er is ook een zwembadje. We worden morgen tegen 16:30 uur verwacht voor de gamedrive die reeds betaald is.

Ze willen ons zeker ook nog een culturele toer aanbevelen, voor slechts 150 Pula, 15€ of daaromtrent. We bezoeken dan het melken der koeien, een dorp en de chieft aldaar, al dan niet met danseressen. Van welke stam ze waren was niet duidelijk. Mixed vond hij.

Pech voor onze gids, want ik ben nu niet echt in voor het melken der koeien laat staan van danseressen.

Gelukkig heb ik hier nu eens goed en grondig kunnen defaeceren. Ik ga eerst naar de gemeenschappelijke ruimte, want daar is de poort naar de wereld. Een uiteraard zoals overal Grieks slaatje - waarvan de olijven vergeten waren - nuttigen en geen sparkling water alleen soda. Dus stil water, als het maar koud is. Het zwembadje is wel frisser dan de lucht. Alleszins een pré in deze omgeving. En één tv in het restaurant die alleen cricketwedstrijden geeft.

Het valt hier gelukkig wel wat beter mee dan op Tripadvisor. Maar ja, wij hebben dan ook de luxurious chalets! Achter de mijne staat een erg grote hoge bus met daarrond een reeks donkergroene tentjes waar naar ik vrees die reizigers in kamperen.

Wat gerust met Cecilia Bartoli en Jorge Savall met cello suites van Bach, Marais... in de oren, wegens de oplaadpunten voor stroom van iPad, iPhone en fotoestel ver van mijn bed.

Met wat meer opgeladen iPad naar restaurant, alwaar drukkend heet onder het groot strooien dak. Gelukkig waren de tafels buiten gedekt. Alleen gegeten. Diepvriesheek in beslag gefrituurd! Met slaatje, zelfde als het Griekse vanmiddag, dus zonder olijven, met krokant gebakken frietjes! Kijk eens aan, ze kunnen het.

Aan een belendende tafel twee meisjes en een jongen uit Zwitserland met een zwarte gids uit Zimbabwe behorend tot de bus-tenttoer. Nu weet ik het wel zeker. Dat soort vakanties is echt niet meer aan mij besteed. De onzin die je in dergelijke settings vaak moet aanhoren is tenenkruellend. En wat leuker of erger is, ik heb zelfs geen behoefte meer om ermee in discussie te gaan. Zelfs niet meer beleefdheidshalve, ik eet dus apart en lees kranten artikels, Facebook of Bach intussen.

Een mooie overigens in Gardiners Bach:

"De mens wordt gemaakt door zijn geloof. Zoals hij gelooft, zo is hij." – Baghavad Gita

Zaterdag 21022015 Nata Lodge

Redelijk geslapen in airco en ventilator op volle kracht met klamboe rond mijn bed helft. Enkel om 4 uur toilet. Wat spuiterig na de heek van gisteravond. Toch niet zoveel beesten om me heen.

Heel vroeg zijn de bus-tenttoerende Zwitsers reeds aan het inpakken voor een frisse nieuwe dag. Er zitten zo'n 20 mensen in de bus voor 60.

Ontbijt is erg goed. Verder de hele dag 'vrij' tot 16:30 uur voor de vogelspotting toer!

Internet is erg traag, moeilijk downloaden, dus amper nieuws, geen kranten.

Maar ook geen berichtjes van het

thuisfront die me weer de illusie geven dat het leven daar wel normaal doorgaat. Wanneer ik dacht dat ik met mijn gezelschap het ergst mogelijke doorsta, vleit zich een gezelschap Hollandse jongeren naast me. Zij zijn met tenten, twintigers, met een ouder gidsenkoppel die een tienerdochter bijhebben.

Veel meiden die in het gezelschap verkeren dragen oranje t-shirts, een ervan met 'Robben' erop.

Het gemeier en gemakker van zo'n groep is nog erger. Ik beken het.

Fds gezeur is monotoon, steeds hetzelfde, zeer voorspelbaar en daardoor ook mentaal uitschakelbaar.

Maar zo'n meute kwetterende, roddelende klojo's die vooral bezig zijn over en met zichzelf en vooral de niet aanwezige anderen in de groep, is nog erger.

Misschien word ik gewoon wel oud.

Laat ik het dan proberen waardig te houden en stiller.

Het doet er niet meer toe, eindelijk de vrijheid van de witgrijze baard en haren.

En het recht op commentaren, zoals Diogenes, cynisch op de Agora van www.

Bachs Actus Tragicus 'Ich habe genug' is heerlijk.

Hoe blij was ik niet in de spiegel van het grottenhotel van de Italiaanse stad Matera waar Carlo Levi in ballingschap was gestuurd - Christus is nooit verder gekomen dan Eboli - toen ik daar op een ochtend tijdens de goede week 2004 de eerste witte veggen zag

doorschemeren in mijn haardos.
 Intussen geniet ik van de witte onderkant van mijn roden baard.
 Zij het dat het zweterig kriebelt in de
 middaghitte.

Onze gids kwam net het vervolg
 bespreken.

Morgen een lange rit naar de
 hoofdstad Gabarone. Wil je voor vol
 aangezien worden moet je hier
 'Gabs' zeggen.

Dan minder lang maar erg druk op
 maandag naar Sun City met de
 wellicht lastige grensovergang naar
 ZA.

Dinsdag naar Johannesburg langs
 Pretoria waar bezoek aan het
 Voortrekkersmonument en
 Krugerhuis, als we willen. Ik wil wel.
 Woensdag tegen 16 uur of zo naar
 vliegveld, Fd moet vroeger wegens
 naar familie in Pieter Maritzburg.

Hij wil dan met ons nog naar het
 Soweto apartheidsmuseum en een
 schacht van een goudmijn. Maar ik

weet niet of ik daar nog zin in heb. De ANC propaganda en hun racisme zit me te hoog.

Ik ben ook geen mens voor Afrika. Waar B zich iedere morgen sterk maakt over het feit dat hij 's nachts alles openzet in zijn Lodge, sluit ik alle gordijnen en matten voor de ramen, zet de ventilator hoog én de airco op 20C. Zo kon ik vannacht in het muskietennet eindelijk nog eens onder een dekbed slapen!

Van 07:30 tot ongeveer 10:30 uur is het buiten aan de ontbijttafel met internet aangenaam tot houdbaar. Dan wordt het snel heter en heter, zodat ik na een wandeling door het 'wilde vogelpark' zonder vogels, over het gloeiend witte zand mijn eigen Lodge ben binnengekropen met alles dicht ter beschutting voor de volle middaghitte. Dan leest Bach ook veel beter met 41C buiten de deur.

Na ruime studie van Bach op bed én mail van mijn geliefde op weg naar de enorme zoutpan, alwaar veel vogels. Ook mooie vogels, black smiths, ooievaar, pelikaan, jonge en oudere flamingo's, eenden, steltlopers maraboes, bee-eaters, en veel gnoes, heel veel gnoes met veel kalfjes allemaal van dezelfde stier.

Aan het ondiepe zoutmeer hopen flamingo's. En reuzenspinnen in het dak van het platform.

Het is er wachten op de zonsondergang die ik mooi kan filmen. En fotograferen maar mijn iPhone is vol, dus eerst ruimte maken. Een bloedrode ondergaande zon waartegen acacia tak met naalden!

Het avondeten is curry Rice & beef stew : redelijk.
Veel vliegjes en vervelende muggen rond de
olielampen en mijn iPad.
Ik stuur dit nu reeds door wegens snel slapen tegen
de muggen

